

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 709/2015-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. októbra 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], všetci bytom [REDACTED], zastúpených advokátkou Mgr. Evou Braxatorisovou, Advokátska kancelária, Trenčianska 17, Bratislava, vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 200/2010, postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 3/2015 a jeho rozsudkom z 11. júna 2015, ako aj postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 185/2012 a jeho rozsudkom z 13. novembra 2013 a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED],
[REDACTED], odmieta.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. septembra 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 200/2010, postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 3/2015 a jeho rozsudkom z 11. júna 2015, ako aj postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 185/2012 a jeho rozsudkom z 13. novembra 2013 (spolu ďalej aj „napadnuté rozsudky“).

2. Odôvodnenie sťažnosti je strohé, zahŕňa 5 rozvinutých viet a sťažovatelia v ňom uviedli: *„Dňa 8.10.2010 podala sťažovateľka v 1. rade návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností voči sťažovateľom v 2. a 3. rade na Okresný súd Piešťany (8C/200/2010), s tým, že počas trvania konania nadobudla sťažovateľka v 2. rade plnoletosť. O návrhu sťažovateľov zo dňa 8. 10. 2010 bolo v úplnosti rozhodnuté až rozsudkom Krajského súdu v Trnave 10Co/3/2015-608 zo dňa 11.6.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.7. 2015, teda takmer po 5 rokoch od podania návrhu na súd. Napriek tomu, že v danej veci išlo o konanie týkajúce sa starostlivosti o maloleté deti, ktoré sa vyznačuje tým, že má prioritné postavenie a preto je nevyhnutné v týchto veciach konať osobitne rýchlo, prvostupňový ani odvolací súd túto zásadu nedodržali, keď vo veci nepostupovali*

bez prietahov a neodstránili stav právnej neistoty účastníkov včas. Na dôvažok ani súčasným rozhodnutím neupravili právne pomery sťažovateľov ústavne komfortným spôsobom, keď rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, rovnako ako aj rozhodnutie Okresného súdu Piešťany vykazuje známky svojvôle, keď právny názor, na ktorom založil odvolací súd svoje rozhodnutie nezodpovedá účelu týchto noriem a je v priamom rozpore s hmotným právom. Spôsobom a dĺžkou rozhodovania súdov oboch stupňov došlo k závažnému a neodčiniteľnému narušeniu súkromného a rodinného života sťažovateľov a zásahu do práva na ochranu vlastníctva a užívania majetku.“

3. V závere sťažovateľa navrhli vydať tento nález:

„Základné práva [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, na spravodlivý súdny proces a prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na rešpektovanie súkromného a rodinného života v zmysle čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa č. 19 ods. 2 Ústavy SR, na vlastníctvo podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a na majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaniach vedených pod spis. zn. 8C/200/2010, 10Co/3/2015, 10Co/185/2012 porušené boli.

Základné práva [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, na spravodlivý súdny proces a prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na rešpektovanie súkromného a rodinného života v zmysle čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa č. 19 ods. 2 Ústavy SR, na vlastníctvo podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a na majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd v konaniach vedených pod spis. zn. 8C/200/2010, 10Co/3/2015, 10Co/185/2012 porušené boli.

Základné práva [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, na spravodlivý súdny proces a prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na rešpektovanie súkromného a rodinného života v zmysle čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, na vlastníctvo podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a na majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaniach vedených pod spis. zn. 8C/200/2010, 10Co/3/2015, 10 Co/185/2012 porušené boli.

[REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 10 000 Eur (slovom desaťtisíc eur), ktoré sú povinní uhradiť Okresný súd Piešťany a Krajský súd v Trnave spoločne a nerozdielne do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

[REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 10 000 Eur (slovom desaťtisíc eur), ktoré sú povinní uhradiť Okresný súd Piešťany a Krajský súd v Trnave spoločne a nerozdielne do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

[REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 10 000 Eur (slovom desaťtisíc eur), ktoré sú povinní uhradiť Okresný súd Piešťany a Krajský súd v Trnave spoločne a nerozdielne do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

Rozhodnutie Krajského súdu v Trnave 10Co/3/2015-608 zo dňa 11.6. 2015 sa zrušuje a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trnave je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľov na účet advokátky Mgr. Evy Braxatorisovej do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

5. Bez potreby bližších doktrinálnych záverov k označeným ústavným právam sťažovateľov alebo citovania právnych záverov všeobecných súdov obsiahnutých v napadnutých rozsudkoch je potrebné konštatovať, že sťažnosť nespĺňa zákonom o ústavnom súde predpísané náležitosti.

6. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

7. Čo sa týka namietaného porušenia ústavných práv sťažovateľov postupom a napadnutými rozsudkami všeobecných súdov (ústavný súd dodáva, že sťažovatelia ani len neuvádzajú, o akú formu rozhodnutia v konaní okresného súdu sp. zn. 8 C 200/2010 išlo, resp. dátum vydania konkrétneho rozhodnutia – ústavný súd uvedené náležitosti zistil až z priložených príloh), ústavný súd konštatuje, že v sťažnosti absentuje argumentácia, relevantné námietky a prezentovanie súvislostí k porušeniu ústavných práv konkrétnymi právnymi závermi všeobecných súdov obsiahnutými v napadnutých rozsudkoch (s výnimkou argumentácie k namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy).

8. Z obsahu sťažnosti ďalej nie je možné zistiť, akej právnej veci či sporu sa týka postup a rozsudok krajského súdu č. k. 10 Co 185/2012-337 z 13. novembra 2013 (ústavný súd aj na tomto mieste upozorňuje, že sťažovatelia ani len neuvádzajú, o akú formu rozhodnutia v konaní krajského súdu sp. zn. 10 Co 185/2012 išlo, alebo dátum vydania konkrétneho rozhodnutia – ústavný súd uvedené náležitosti zistil až z priložených príloh), resp. aké výhrady sťažovatelia proti tomuto rozsudku krajského súdu vznášajú.

9. Ďalej ústavný súd uvádza, že pokiaľ sťažovatelia namietajú porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov postupom okresného súdu a krajského súdu z dôvodu, že konanie pred súdmi trvalo viac ako 5 rokov, hoci išlo o vec maloletých, ústavný súd pripomína, že účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov vymedzil vo svojej skoršej judikatúre tak, že „*účelom práva na prerokovanie veci*

bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu“ (II. ÚS 26/95). Sťažovatelia však namietajú porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy až v čase právoplatne skončeného konania pred všeobecnými súdmi. Inak povedané, v čase podania sťažnosti ústavnému súdu už bol odstránený stav právnej neistoty sťažovateľov. V tomto ohľade je sťažnosť v tejto časti zjavne neopodstatnená.

10. Na základe prezentovaných záverov ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde jednak z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí, ako aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti v časti namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29 októbra 2015